

K J Æ R E M Å L

til

Høyesteretts kjæremålsutvalg

i sak om psykisk helsevern

Kjærende part; Synnøve Fjellbakk Taftø, 8630 STORFORSHEI

Kjæremålsmotpart: Staten v/Sosialdepartementet

Prosessfullmektig: advokat Siri Kristiansen, Regjeringsadvokaten, 8012 OSLO

Hålogaland Lagmannsretts kjennelse i sak 05-166603KSI-HALO påkjæres videre idet følgende gjøres gjeldende:

I lov om psykisk helsevern er paragraf 3-3, siste ledd, sålydende: «Selv om lovens vilkår ellers er oppfylt, kan tvungent psykisk helsevern bare finne sted hvor dette etter en helhetsvurdering fremtrer som den klart beste løsning for vedkommende, med mindre han eller hun utgjør en nærliggende og alvorlig fare for andres liv eller helse. Ved vurderingen skal det legges særlig vekt på hvor stor belastning det tvangsmessige inngrepet vil medføre for vedkommende».

Denne bestemmelsen er ny og inneholder etter den kjærende parts oppfatning en klar instruks til kontrollkommisjoner og rettsinstanser om å vurdere innholdet i det tvungne psykiske helsevern som søkes etablert for den enkelte pasient. Termen «bare finne sted» og unntaket i de tilfeller der vedkommende utgjør en fare for andre tyder videre på at lovgiverne har ment at den enkelte pasient har krav på moratorium inntil det er rettslig slått fast at tvungent psykisk helsevern med det innhold som vedkommende overlege har vedtatt, er den «klart beste løsning» for vedkommende pasient. Det er naturligvis umulig å foreta en helhetsvurdering med særlig vekt på belastningen for vedkommende pasient uten å vurdere innholdet i det helsevern som forsøkes påtvunget pasienten.

Men dersom Retten plikter å gjøre det større, nemlig å vurdere totaliteten i det psykiske helsevern som søkes etablert for pasienten, kan den også gjøre det mindre, nemlig å forby elementer som har hatt uakseptable skadefølger for den pasient saken gjelder. Særlig gjelder dette i tilfeller som det foreliggende, der vedkommende overlege har etablert et tvungent psykisk helsevern som ifølge opplysningene i tingretten kun omfatter plikt til å møte til kontroll hver tredje måned.

Etter 11 år i kontakt med tvangspsykiatrien har jeg en rekke ganger blitt tvangsmedisinert med korttidsvirkende preparater uten at det har foreligget tvangsmedisineringsvedtak. To ganger har jeg klaget til Kontrollkommisjonen og jeg har fått medhold i at tvangsmedisineringen var uhjemlet begge ganger. Denne tvangsmedisineringen hadde dog ikke uakseptable bivirkninger og det må vel betegnes som en gunstig virkning at jeg etter ca 1 døgn søvn i det enkelte tilfelle ble oppfattet som «adekvat» etter oppvåkning. Derimot har jeg ved fire anledninger de siste fire år blitt utsatt for tvangsmedisinerings med depotsprøyter. Denne behandlingen har overhodet ikke hatt gunstige virkninger, men har medført omfattende skadevirkninger, såsom traumer, søvnløshet og depresjoner. Ved ett av disse tilfellene fikk jeg medhold i Kontrollkommisjonen og kunne skrive meg ut, de øvrige tre tilfellene ble innklaget for retten, men behandlingen med depotinjeksjoner opphørte i alle tre tilfellene før saken

kom til hovedforhandling og de to tidligere saksanlegg ble på denne bakgrunn trukket tilbake. Nå mener jeg imidlertid at jeg har tålt så mye av det som oppleves som ren tortur som straff for uønsket adferd, at jeg mener å ha krav på en dom for at depotinjeksjoner ikke skal benyttes i mitt tilfelle.

Retten til frihet fra biokjemisk påvirkning av psyken er vel den mest elementære av alle menneskerettigheter. Så lenge Salten Tingrett unndrar seg sin plikt til å vurdere om den enkelte saksøker vil profitere på at denne retten tilsidesettes, kan overgrep skje mot forsvarsløse pasienter ved Nordlandssykehuset. Jeg setter min lit til at Høyesteretts Kjæremålsutvalg vil pålegge Salten Tingrett å vurdere om depotinjeksjoner i mitt tilfelle har hatt så omfattende skadevirkninger at slik behandling må forbys for fremtiden.

Når det gjelder anførselen om meddommernes inhabilitet, presiseres det at det ikke er overprøving av andres faglige skjønn som er sakens kjerne, men derimot meddommernes interesse i å unngå rettslig prøving av sitt eget skjønn i fremtidige saker.

Det nedlegges slik påstand:

Saken hjemvises til ny behandling ved Salten Tingrett.

Storforshei, 6. desember 2005

Synnøve Fjellbakk Taftø

HØYESTERETTS KONTOR

Synne Fjellbakk Taftø

8630 STORFORSHEI

**Sak nr. 2006/174, sivil sak, kjæremål:
Synne Fjellbakk Taftø mot staten v/Helse- og omsorgsdepartementet**

Vedlagt følger 2 utskrifter av Høyesteretts kjæremålsutvalgs kjennelse av 6. februar 2006 i ovennevnte sak til forkynnelse for Dem.

Forkynningstidspunktet fastsettes til 15. februar 2006.

Oslo, 8. februar 2006

For direktøren

Lisa-Beth Pettersen
konsulent

Denne kjennelse må bare
gjengis offentlig i anonymisert
form, jf. domstoloven § 130

HØYESTERETTS KJÆREMÅLSUTVALG

Den 6. februar 2006 ble det av Høyesteretts kjæremålsutvalg bestående av dommerne Gjølstad, Bruzelius og Skoghøy i

HR-2006-00219-U, (sak nr. 2006/174), sivil sak, kjæremål:

Synne Fjellbakk Taftø

mot

Staten v/Helse- og omsorgsdepartementet

(Regjeringsadvokaten
v/advokat Siri K. Kristiansen)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

Synne Fjellbakk Taftø har erklært kjæremål over Hålogaland lagmannsretts kjennelse 24. november 2005 i sak nr. 05-166603KSI-HALO mot staten v/Helse- og omsorgsdepartementet.

Høyesteretts kjæremålsutvalg finner det enstemmig klart at de anførsler i kjæremålet som gjelder lagmannsrettens saksbehandling og lovtolkning, ikke kan føre frem. Det som ellers er påberopt i kjæremålet, kan ikke prøves av utvalget, jf. tvistemålsloven § 404 første ledd. Kjæremålet blir derfor å forkaste i medhold av tvistemålsloven § 403 a.

S L U T N I N G :

Kjæremålet forkastes.

Karin M. Bruzelius
(sign.)

Liv Gjølstad
(sign.)

Jens Edvin A. Skoghøy
(sign.)

Riktig utskrift:

Utskrift Gjølstad

Denne kjennelse må bare
gjengis offentlig i anonymisert
form, jf. domstolloven § 130

HØYESTERETTS KJÆREMÅLSUTVALG

Den 6. februar 2006 ble det av Høyesteretts kjæremålsutvalg bestående av dommerne Gjølstad, Bruzelius og Skoghøy i

HR-2006-00219-U, (sak nr. 2006/174), sivil sak, kjæremål:

Synne Fjellbakk Taftø

mot

Staten v/Helse- og omsorgsdepartementet

(Regjeringsadvokaten
v/advokat Siri K. Kristiansen)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

Synne Fjellbakk Taftø har erklært kjæremål over Hålogaland lagmannsretts kjennelse 24. november 2005 i sak nr. 05-166603KSI-HALO mot staten v/Helse- og omsorgsdepartementet.

Høyesteretts kjæremålsutvalg finner det enstemmig klart at de anførsler i kjæremålet som gjelder lagmannsrettens saksbehandling og lovtolking, ikke kan føre frem. Det som ellers er påberopt i kjæremålet, kan ikke prøves av utvalget, jf. tvistemålsloven § 404 første ledd. Kjæremålet blir derfor å forkaste i medhold av tvistemålsloven § 403 a.

S L U T N I N G :

Kjæremålet forkastes.

Karin M. Bruzelius
(sign.)

Liv Gjølstad
(sign.)

Jens Edvin A. Skoghøy
(sign.)

Riktig utskrift:

Arvid Gjelvik

